Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

17. března 2016 *

„Řízení o předběžné otázce — Sbližování právních předpisů — Nařízení (ES) č. 882/2004 — Nařízení (ES) č. 854/2004 — Úřední kontroly krmiv a potravin — Poplatky, které mohou vybírat členské státy za účelem pokrytí nákladů vzniklých v souvislosti s úředními kontrolami — Náklady související se školením úředních pomocných veterinárních pracovníků“

Ve věci C-112/15,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Østre Landsret (odvolací soud východní oblasti, Dánsko) ze dne 2. března 2015, došlým Soudnímu dvoru dne 4. března 2015, v řízení

Kødbranchens Fællesråd, jednající za Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, Vejle Eksportslagteri A/S,

proti

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri,

Fødevarestyrelsen,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení C. Lycourgos (zpravodaj), předseda senátu, E. Juhász a K. Jürimäe, soudci,

generální advokát: N. Wahl,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

— za Kødbranchens Fællesråd, jednající za Århus Slagtehus A/S, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Vejle Eksportslagteri A/S, H. Sønderby Christensenem, advokat,

— za Kødbranchens Fællesråd, jednající za Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen a Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S, M. Honorém a H. Djurhuusem, advokater,

— za dánskou vládu C. Thorningem, jako zmocněncem, ve spolupráci s R. Holdgaardem, advokat,

* Jednací jazyk: dánština.

— za Evropskou komisi H. Støvlbækem a D. Bianchim, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 27 odst. 4 písm. a) a přílohy VI, bodů 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat (Úř. věst. L 165, s. 1; Zvl. vyd. 03/45, s. 200).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi Kødbranchens Fællesråd (mezioborová organizace v odvětví hovězího masa) jednající jako zmocněnec sedmi jatek, a to společností Århus Slagtehus A/S, Danish Crown A.m.b.A. Oksekødsdivisionen, Hadsund Kreaturslagteri A/S, Hjalmar Nielsens Eksportslagteri A/S, Kjellerup Eksportslagteri A/S, Mogens Nielsen Kreaturslagteri A/S et Vejle Eksportslagteri A/S (dále jen společně „jatka“) a Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (ministerstvo pro výživu, zemědělství a rybolov) a Fødevarestyrelsen (dánská veterinární a potravinářskou správa) ve věci výběru poplatků sloužících ke krytí nákladů vzniklých v souvislosti s úředními kontrolami krmiv a potravin.

Právní rámec

Unijní právo

Nařízení č. 854/2004

3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, s. 206; Zvl. vyd. 03/45, s. 75), ve znění nařízení Rady (EU) č. 517/2013 ze dne 13. května 2013 (Úř. věst. L 158, s. 1, dále jen „nařízení č. 854/2004“) v čl. 2 odst. 1 písm. h) stanoví:

1. „Pro účely tohoto nařízení platí následující definice:

[...]

h) ‚úředním pomocným veterinárním pracovníkem‘ se rozumí osoba, která je v souladu s tímto nařízením kvalifikovaná jednat v této funkci, je jmenována příslušným orgánem a pracuje pod vedením úředního veterinárního lékaře a na jeho odpovědnost;“

4 Článek 5 nařízení č. 854/2004 v bodech 1, 4, 5 písm. a) a 7 stanoví:

„1. Úřední veterinární lékař provádí v souladu s obecnými požadavky přílohy I oddílu I kapitoly II a v souladu se zvláštními požadavky oddílu IV inspekční úkoly na jatkách, v zařízeních zpracovávajících zvěřinu a v bourárnách/porcovnách uvádějících na trh čerstvé maso, zejména pokud jde o:

[...]

[...]

4. Úřední pomocní veterinární pracovníci mohou pomáhat úřednímu veterinárnímu lékaři při úředních kontrolách prováděných podle přílohy I oddílů I a II způsobem uvedeným v oddílu III kapitole I. V takovém případě pracují jako členové nezávislého týmu.

5.

a) Členské státy zajistí, aby měly dostatečný počet úředního personálu pro provádění úředních kontrol podle přílohy I při četnosti kontrol uvedené v oddílu III kapitole II.

[...]

7. Členské státy zajistí, aby úřední veterinární lékaři a úřední pomocní veterinární pracovníci byli kvalifikovaní a proškoleni v souladu s přílohou I oddílem III kapitolou IV.“

5 Příloha I nařízení č. 854/2004 se týká čerstvého masa a obsahuje zejména oddíl I, který upřesňuje úkoly při auditu a inspekční úkoly úředního veterinárního lékaře a oddíl III nadepsaný „Odpovědnost a četnost kontrol“.

6 Oddíl III přílohy I nařízení č. 854/2004 obsahuje kapitolu I nadepsanou „Úřední pomocní veterinární pomocníci“, která stanoví, že „[ú]řední pomocní veterinární pracovníci mohou pomáhat úřednímu veterinárnímu lékaři při všech úkolech, přičemž musí být dodržena následující omezení a zvláštní předpisy stanovené v oddílu IV“. Tentýž oddíl obsahuje kapitolu III nadepsanou „Účast personálu jatek“, která stanoví, že členské státy mohou povolit, aby personál jatek převzal činnosti úředních pomocných veterinárních pracovníků při kontrole výroby drůbežího a králičího masa.

7 Tento oddíl III obsahuje rovněž kapitolu IV nadepsanou „Kvalifikační předpoklady“. Bod B této kapitoly, který se vztahuje na „Úřední pomocné veterinární pracovníky“, stanoví:

„1. Příslušný orgán smí jmenovat úředními pomocnými veterinárními pracovníky pouze osoby, které absolvovaly školení a složily zkoušku [...].

[...]

6. Úřední pomocní veterinární pracovníci musí pravidelným dalším vzděláváním a studiem odborné literatury aktualizovat své znalosti a držet krok s vývojem. Úřední pomocný veterinární pracovník se musí pokud možno účastnit každoročního dalšího vzdělávání.

[...]“

Nařízení č. 882/2004

8 Body 6, 11, 12 a 32 odůvodnění nařízení č. 882/2004 zní:

„6) Členské státy by měly zajistit uplatňování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat a monitorovat a ověřovat, zda provozovatelé podniků dodržují příslušné požadavky ve všech fázích výroby, zpracování a distribuce. Za tímto účelem by měly být prováděny úřední kontroly.

[...]

11) Příslušné orgány odpovědné za provádění úředních kontrol by měly splňovat řadu kritérií týkajících se jejich činnosti, aby byla zajištěna jejich nestrannost a účinnost. Měly by mít dostatečný počet zkušených pracovníků s vhodnou kvalifikací a odpovídající zařízení a vybavení pro řádné provádění svých činností.

12) Úřední kontroly by měly být prováděny za pomoci vhodných technik vyvinutých pro tento účel, včetně rutinních kontrol a intenzivnějších kontrol, jako jsou inspekce, ověřování, audity, odběry vzorků a zkoušení vzorků. Správné používání těchto technik vyžaduje, aby byli pracovníci provádějící tyto úřední kontroly odpovídajícím způsobem vyškoleni. Školení je rovněž nezbytné k zajištění toho, aby příslušné orgány rozhodovaly jednotným způsobem, zejména pokud jde o uplatňování zásad analýzy rizik a kritických kontrolních bodů (HACCP).

[...]

32) Pro organizaci úředních kontrol by měly být k dispozici odpovídající finanční zdroje. Příslušné orgány členských států by tudíž měly mít možnost vybírat poplatky na úhradu nákladů vzniklých v souvislosti s úředními kontrolami. Při tomto postupu budou moci příslušné orgány stanovit poplatky jako paušální částky odvozené ze vzniklých nákladů a s přihlédnutím ke specifické situaci zařízení. Pokud jsou poplatky ukládány provozovatelům, měly by být uplatněny společné zásady. Je proto vhodné stanovit kritéria pro určení výše poplatků za inspekce. [...]“

9 Článek 1 odst. 1 písm. a) nařízení č. 882/2004 stanoví:

„Toto nařízení stanoví obecná pravidla pro provádění úředních kontrol sloužících k ověření toho, zda jsou dodržována pravidla, jejichž cílem je zejména:

a) předcházet rizikům, která přímo nebo prostřednictvím životního prostředí hrozí člověku a zvířatům, tato rizika odstraňovat nebo snižovat na přijatelnou úroveň.“

10 Článek 3 odst. 1 tohoto nařízení stanoví obecné povinnosti členských států, které se týkají organizace úředních kontrol a stanoví zejména, že tyto úřední kontroly „[mají být] prováděny pravidelně, na základě rizik a s přiměřenou četností, aby bylo dosaženo cílů“ tohoto nařízení, přičemž zohledňuje skutečnosti uvedené v tomto ustanovení.

11 Článek 6 uvedeného nařízení nadepsaný „Pracovníci provádějící úřední kontroly“ stanoví následující:

„Příslušný orgán zajistí, aby všichni jeho pracovníci provádějící úřední kontroly:

a) byli v oblasti své odborné působnosti řádně vyškoleni, aby mohli plnit své povinnosti odborně a provádět úřední kontroly jednotným způsobem. Toto školení se musí podle potřeby týkat oblastí uvedených v příloze II kapitole I;

b) se v oblasti své odborné působnosti dále vzdělávali a podle potřeby se účastnili pravidelného doškolování,

[...]“

12 Článek 26 téhož nařízení stanoví:

„Členské státy zajistí, aby byly k dispozici přiměřené finanční zdroje pro zajištění nezbytných pracovníků a jiné zdroje pro úřední kontroly, a to jakýmkoli způsobem, který uznají za vhodný, včetně všeobecného zdanění nebo zavedení poplatků.“

13 Článek 27 odst. 1 a 4 písm. a) nařízení č. 882/2004 stanoví:

„1. Členské státy mohou vybírat poplatky, které mají pokrýt náklady vzniklé v souvislosti s úředními kontrolami.

[...]

4. Poplatky vybírané v souladu s odstavci 1 nebo 2 pro účely úředních kontrol:

a) nesmí převyšovat náklady vynaložené odpovědnými příslušnými orgány ve vztahu k položkám uvedeným v příloze VI“.

14 Příloha VI nařízení č. 882/2004 stanoví kritéria, která je třeba vzít v úvahu při výpočtu poplatků:

„1. Platy pracovníků podílejících se na úředních kontrolách.

2. Náklady na pracovníky podílející se na úředních kontrolách, včetně nákladů na zařízení, nástroje, vybavení, školení, cestovní výdaje a podobné náklady.

3. Náklady na laboratorní analýzu a odběr vzorků.“

Dánská právní úprava

15 Článek 1 vyhlášky ministerstva č. 1455 ze dne 13 prosince 2006 o školení pomocných veterinárních pracovníků v oblasti kontroly výrobků živočišného původu (bekendtgørelse nr. 1455 om uddannelsen til tilsynstekniker inden for kontrol med animalske produkter) ze dne 13. prosince 2006 (dále jen „vyhláška ministerstva č. 1455/2006“) stanoví:

„Účelem školení je poskytnout absolventovi kvalifikaci vykonávat pod vedením a na odpovědnost úředního veterinárního lékaře pomocné práce při provádění konkrétních kontrolních úkolů na jatkách, v závodech na zpracování masa a v bourárnách/porcovnách, které uvádějí na trh čerstvé maso (viz [nařízení č. 854/2004]). Absolvent musí být dále kvalifikován k provádění inspekcí drůbeže určené na porážku na odpovědnost úředního veterinárního lékaře.“

16 Článek 2 vyhlášky ministerstva č. 1455/2006 stanoví:

„1. Výuka spočívá v odborném vzdělávání na částečný úvazek v rámci dalšího vzdělávání, které poskytují instituce schválené za tímto účelem ministerstvem školství.

2. Délka vzdělávacího programu odpovídá 36 týdnům denního studia, z čehož 16 týdnů je věnováno praktické přípravě.

[...]“

17 Znění článku 3 vyhlášky ministerstva č. 1455/2006 je následující:

„1. Instituce může přijmout do vzdělávacího programu uchazeče, kteří absolvovali příslušné odborné školení nebo mají tříletou praxi v daném oboru.

2. Podmínkou přijetí do vzdělávacího programu je uzavření dohody o praktické přípravě mezi účastníkem a místním orgánem dánské veterinární a potravinářské správy.“

18 Článek 1 vyhlášky ministerstva č. 1649 ze dne 27. prosince 2013, který se týká zejména plateb za kontrolu potravin, krmiv a živých zvířat (bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer, foder og levende dyr m.v.), (dále jen „vyhláška ministerstva č. 1649/2013“), stanoví:

„Tato vyhláška se týká úhrady poplatků určených na financování kontrol a dalších úkolů – včetně inspekce, povolování, registrace, schvalování, výkaznictví, certifikace a zkoušek potravin, krmiv, živých zvířat a podniků, zařízení a výrobků, zejména nepotravinářských výrobků a výrobků jiného než živočišného původu. Vyhláška se týká rovněž úhrady poplatků na financování pomocných prací souvisejících s vývozem.“

19 Článek 3 vyhlášky ministerstva č. 1649/2013 stanoví:

„Podniky, které mají povolení vykonávat porážky zvířat podle právních předpisů v oblasti potravin a na něž se nevztahuje článek 23, musí uhradit náklady související s kontrolami, které provedla dánská veterinární a potravinářská správa (Fødevarestyrelsen) podle ustanovení této kapitoly.“

20 Článek 4 vyhlášky ministerstva č. 1649/2013 stanoví:

„1. Výše platby uvedené v článku 3 se vypočte na základě zjištěných přímých a společných nákladů na kontrolu.“

2. Přímé náklady na kontrolu, které vznikly každému podniku, zahrnují zejména platy, které jsou zaplaceny kontrolním pracovníkům, jakož i výdaje na laboratorní zkoušky vzorků a administrativní náklady související s prováděním kontrol v každém podniku.

[...]

4. Mezi jednotlivé podniky budou rozděleny následující společné náklady poměrně k přímým nákladům na kontrolu, které jim vznikly:

[...]

3. Náklady vynaložené za účelem účasti kontrolních pracovníků na další vzdělávání a v souvislosti s touto účastí, včetně školení pomocných inspektorů pro členy uvedeného personálu zaměstnané za účelem absolvování tohoto školení.

[...]“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

21 Od roku 2000 musí dánská jatka platit poplatky za kontrolu masa, jejichž výše zohledňuje náklady na vzdělávání pomocných inspektorů, které vynaložila dánská veterinární a potravinářská správa. Dříve se úhrada nákladů uskutečňovala v rámci různých režimů, z nichž jeden spočíval v zahrnutí uvedených nákladů do státního rozpočtu jakožto veřejné výdaje.

22 Osoby, které si přejí absolvovat školení na pomocného inspektora v potravinářském odvětví, jsou zaměstnány dánskou veterinární a potravinářskou správou v pracovním poměru na dobu určitou jako „asistenti inspektora“. Jejich zaměstnání je podmíněno účastí na školení v délce 36 měsíců. Jak tedy vyplývá z předkládacího rozhodnutí, asistenti inspektora neplnili dříve nikdy úkoly související s kontrolou masa, avšak aby byli k tomuto školení přijati, musí mít relevantní tříletou praxi nebo musí mít relevantní vzdělání jako řezníci, uzenáři nebo údržbáři strojů. Mohou být následně v rámci kontroly masa přiděleni k různým jatkám.

23 Ze skutkových okolností zjištěných předkládajícím soudem vyplývá, že celkové náklady na toto školení, zejména náklady na platy zaplacené školeným osobám, jsou rozděleny mezi jatka, včetně těch, do nichž nebyl přidělen žádný pomocný inspektor nebo těch, v nichž bylo pouze několik pomocných inspektorů. Jatka jsou povinna nést z titulu společných nákladů veškeré výdaje související se školením nových pomocných inspektorů, a to i tehdy, když asistenti inspektora nesloží zkoušku nezbytnou k tomu, aby byli přijati jako pomocní inspektoři. Uvedené podniky jsou rovněž povinny platit pomocné pracovníky, kteří jsou zaměstnáni u dánské veterinární a potravinářské správy jako pomocní inspektoři, kteří absolvovali školení, na jiných pracovních místech, než je kontrola masa, nebo na místech mimo tuto správu. Kromě toho jsou všechna jatka navíc povinna hradit náklady na školení nových pomocných inspektorů, a to bez ohledu na to, zda jsou posledně uvedení k daným jatkám přiděleni či nikoli.

24 Dne 5. ledna 2009 podala mezioborová organizace podnikatelů v odvětví hovězího masa, jakožto zmocněnec sedmi dánských jatek, žalobu směřující k tomu, aby ministerstvo pro výživu, zemědělství a rybolov uznalo, že ani výdaje na školení osob zaměstnaných v rámci školení pomocných inspektorů, ani platy vyplacené během tohoto školení, nemohou být zohledněny při stanovení vybíraného poplatku, který má pokrýt náklady vzniklé v souvislosti s úředními kontrolami. Mimoto požadovala náhradu případných protiprávně vybraných poplatků.

25 Za účelem rozhodnutí sporu, který mu byl předložen, má předkládající soud za to, že je třeba provést výklad nařízení č. 882/2004, aby mohl určit, zda platy a náklady související se školením nových pomocných inspektorů mohou být zohledněny při výpočtu výše poplatků vybraných za kontrolu masa.

26 Z bodu 32 odůvodnění, jakož i z článku 26 a čl. 27 odst. 1 nařízení č. 882/2004 podle předkládajícího soudu vyplývá, že členské státy mohou financovat náklady vzniklé v souvislosti s veřejnými kontrolami prostřednictvím poplatku. Z článku 27 odst. 4 písm. a) tohoto nařízení však rovněž vyplývá, že náklady financované poplatky se musí omezit na náklady vynaložené odpovědnými příslušnými orgány ve vztahu k položkám uvedeným v příloze VI uvedeného nařízení.

27 Za těchto okolností se Østre Landsret (odvolací soud východní oblasti) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je třeba čl. 27 odst. 4 písm. a), jakož i body 1 a 2 přílohy VI nařízení č. 882/2004 vykládat v tom smyslu, že členské státy při stanovení poplatků vybíraných od potravinářských podniků do nich nemohou zahrnout výdaje na platy a školení zaměstnanců, kteří jsou zaměstnáni v rámci veřejné služby za účelem absolvování školení, které splňuje požadavky stanovené pro ‚úřední pomocné veterinární pracovníky' stanovené nařízením č. 854/2004, avšak kteří před přijetím do tohoto školení ani v jeho průběhu neprovádějí úkoly související s kontrolou masa?"

K předběžné otázce

28 Podstatou otázky předkládajícího soudu je, zda čl. 27 odst. 4 písm. a) a body 1 a 2 přílohy VI nařízení č. 882/2004 musí být vykládány v tom smyslu, že brání členským státům, aby při stanovení výše poplatků, které jsou za úřední kontroly vybírány od potravinářských podniků, do nich zahrnuly náklady související s platy a školením osob, které navštěvují povinné základní školení na úředního pomocného veterinárního pracovníka a nevykonávají úkoly související s kontrolou masa ani před tímto školením ani během něj.

29 Nejprve je třeba uvést, že podle čl. 5 bodu 1 a 4 nařízení č. 854/2004, jakož i oddílu I a III přílohy I tohoto nařízení, úřední veterinární lékaři plní kontrolní a inspekční úkoly na jatkách a mohou jim při tom pomáhat úřední pomocní veterinární pracovníci. Z kapitoly III oddílu III uvedené přílohy kromě toho vyplývá, že v některých zvláštních případech je oprávněn vykonávat činnosti specializovaných úředních pomocných veterinárních pracovníků personál jatek.

30 Článek 27 odst. 1 nařízení č. 882/2004 stanoví, že „[č]lenské státy mohou vybírat poplatky, které mají pokrýt náklady vzniklé v souvislosti s úředními kontrolami.“ V tomto ohledu odst. 4 písm. a) tohoto článku stanoví, že tyto „nesmí převyšovat náklady vynaložené odpovědnými příslušnými orgány ve vztahu k položkám uvedeným v příloze VI“, která se týká zejména, platů pracovníků podílejících se na úředních kontrolách a nákladů na ně, včetně „školení“.

31 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že na rozdíl od toho, co tvrdí dánská vláda, článek 27 nařízení č. 882/2004 nepřiznává členským státům prostor pro uvážení týkající se kritérií, která musí být zohledněna při výpočtu výše poplatků.

32 Za účelem zamezení narušení hospodářské soutěže přijal unijní normotvůrce harmonizovaná pravidla pro úřední kontroly, která se týkají zejména jednotlivých položek, které mohou být zohledněny při stanovení poplatků, které mají pokrýt náklady na úřední kontroly (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Německo, C-270/07, EU:C:2009:168, bod 42).

33 V tomto rámci ze znění čl. 27 odst. 4 písm. a) nařízení č. 882/2004 vyplývá, jak bylo připomenuto v bodě 30 tohoto rozsudku, že příloha VI tohoto uvádí taxativně položky, které mohou být zohledněny při výpočtu výše poplatků, které souvisejí s úředními kontrolami uskutečněnými v jatkách.

34 Je třeba uvést, že jazyková znění nařízení č. 882/2004 se liší, pokud jde o výrazy použité v této příloze VI, které definují kategorii osob, u nichž mohou být náklady pokryty poplatky. Toto nařízení se v německé verzi („des für die amtlichen Kontrollen eingesetzten Personals“) a francouzské verzi („personnel chargé des contrôles officiels“) vztahuje na pracovníky, kteří provádí kontroly, zatímco v anglické verzi („staff involved in the official controls“) a italské verzi („personale partecipante ai controlli ufficiali“) používá výrazy, které by se mohly týkat širšího okruhu osob. Pokud jde o dánskou verzi uvedeného nařízení, bod 1 této přílohy uvádí, že těmito poplatky mohou být financovány platy pracovníků, kteří provádí úřední kontroly („personaleudgifter i forbindelse med offentlig kontrol“), zatímco v bodě 2 téže přílohy se za použití výrazů, jejichž význam je širší, uvádí, že mohou být financovány náklady na pracovníky, které souvisí s úředními kontrolami („personaleudgifter i forbindelse med offentlig kontrol“).

35 Dánská vláda ve svém vyjádření uvádí, že míra účasti na kontrolách není popsána v žádné jazykové verzi přílohy VI nařízení č. 882/2004, a domnívá se tedy, že tato příloha nevylučuje, aby členský stát financoval prostřednictvím poplatku náklady na školení pomocných inspektorů, i když tyto prostředky nejsou vynaloženy ve prospěch osob, které skutečně a přímo provádějí kontroly.

36 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora platí, že formulace použitá v jedné z jazykových verzí ustanovení unijního práva nemůže sloužit jako jediný základ pro výklad tohoto ustanovení ani jí nemůže být v tomto ohledu přiznána přednostní povaha vzhledem k jiným jazykovým verzím. Ustanovení unijního práva musí být vykládána a používána jednotně na základě znění vypracovaných ve všech jazycích Unie. V případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi unijního práva musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí (rozsudek Axa Belgium, C-494/14, EU:C:2015:692, bod 31 a citovaná judikatura).

37 V projednávaném případě je cílem nařízení č. 882/2004, jak vyplývá z článku 1 tohoto nařízení, zejména předcházet rizikům, která hrozí člověku a zvířatům nebo snižovat tato rizika na přijatelnou úroveň prostřednictvím úředních kontrol. Článek 3 tohoto nařízení stanoví, že členské státy zajistí, aby tyto kontroly byly prováděny pravidelně.

38 Kromě toho z bodů 11 a 32 odůvodnění nařízení č. 882/2004 vyplývá, že příslušné orgány členských států by měly mít pro řádné provádění svých činností dostatečný počet zkušených pracovníků s vhodnou kvalifikací a měly by mít možnost vybírat poplatky na úhradu nákladů vzniklých v souvislosti s úředními kontrolami.

39 V tomto ohledu je třeba uvést, že zatímco článek 26 nařízení č. 882/2004 upravuje jak použití všeobecného zdanění, tak i zavedení poplatků, aby byly k dispozici „přiměřené finanční zdroje pro zajištění nezbytných pracovníků a jiné zdroje pro úřední kontroly“, článek 27 tohoto nařízení se vztahuje pouze na poplatky a v odstavci 1 povoluje členským státům vybírat pouze poplatky, „které mají pokrýt náklady vzniklé v souvislosti s úředními kontrolami“. Z výše uvedeného vyplývá, že poplatky mohou být určeny pouze k pokrytí nákladů, které skutečně vzniknou členským státům z uskutečnění kontrol v potravinářských podnicích, a jejich účelem není přenést náklady na počáteční proškolení těchto pracovníků na podniky dotčeného odvětví.

40 Přílohu VI nařízení č. 882/2004, na niž odkazuje článek 27 tohoto nařízení, je tedy třeba vykládat v tom smyslu, že se týká pouze platů a nákladů na osoby, které se skutečně podílejí na provádění úředních kontrol.

41 V tomto ohledu je třeba ostatně připomenout, že tyto kontroly, jak již bylo uvedeno v bodě 29 tohoto rozsudku, obvykle provádí úřední veterinární lékaři, kterým mohou pomáhat pouze pomocní úřední veterinární pracovníci nebo v určitých případech personál jatek. Z žádného ustanovení nařízení č. 854/2004 nevyplývá, že osoby, které navštěvují povinné základní školení úředního pomocného veterinárního pracovníka, se mohou během tohoto školení podílet na provádění úředních kontrol.

42 Na položenou otázku je tedy třeba odpovědět, že čl. 27 odst. 4 písm. a), jakož i příloha VI, body 1 a 2 nařízení č. 882/2004 musí být vykládány v tom smyslu, že brání členským státům, aby při stanovení výše poplatků vybíraných od potravinářských podniků do nich zahrnuly náklady, které souvisí s povinným základním školením úředních pomocných veterinárních pracovníků.

K nákladům řízení

43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

Článek 27 odst. 4 písm. a), jakož i příloha VI, body 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, musí být vykládány v tom smyslu, že brání členským státům, aby při stanovení výše poplatků vybíraných od potravinářských podniků do těchto poplatků zahrnuly náklady, které souvisí s povinným základním školením úředních pomocných veterinárních pracovníků.

Podpisy.